

ΞΕΓΝΟΙΑΣΤΑ ΝΙΑΤΑ

MADE IN GREECE

Η Εύα μόλις έκλεισε τα δεκαοκτώ. Οι γονείς της είναι μετανάστες εργάτες που ζουν και δουλεύουν για τα ελληνικά αφεντικά κοντά είκοσι χρόνια τώρα. Οι γονείς του Ερβίν, που έγινε κι αυτός δεκαοκτώ, κουβαλάνε μια παρόμοια ιστορία. Το ελληνικό κράτος, ως καλός νονός, είχε έτοιμο το δωράκι γενεθλίων. Και οι δύο είναι πλέον, βάσει νόμου, ενήλικες και... παράνομοι!

Ο Ερβίν και η Εύα είναι δύο μόνο από τους 200.000 που έλαχε να μεγαλώσουν σε τούτον τον κωλότοπο από γονείς μετανάστες εργάτες. Είναι -τόσο για το ελληνικό κράτος, όσο και για τους κατέχοντες μπλε ταυτότητα- οι λεγόμενοι "μετανάστες δεύτερης γενιάς". Λες και η μετανάστευση δεν είναι διαδικασία που αφορά ανθρώπους που ξεσπιτωθήκαν για να βρουν μια καλύτερη μοίρα ή απλά να επιβιώσουν αλλά "κληρονομική ιδιότητα" που περνά από γενιά σε γενιά και βαραίνει 200.000 νέους και νέες.

Κι έτσι, άμα έχεις αυτή την "κληρονομική ιδιότητα" κοιμάσαι (ημι)νόμιμος και ξυπνάς παράνομος. Ένα λαμπρό μέλλον ανοίγεται μπροστά σου: να τρέχεις συνεχώς για το γαμώχαρτο που θα σου εξασφαλίσει έναν μόλις χρόνο νομιμότητας, να το πληρώνεις χρυσό και να το παίρνεις ληγμένο, να βρίσκεις τρόπους και πατέντες, να γίνεσαι μαθητής, να προσπαθείς να γίνεις φοιτητής (μόνο που αυτό προϋποθέτει να έχεις ήδη άδεια παραμονής), να πληρώνεις ένσημα απ' την τσέπη σου, να είσαι συνεχώς στην πίεση και την ανασφάλεια. Να μπορείς να προγραμματίσεις τη ζωή σου μόνο για τον επόμενο χρόνο.

Χάλια φάση, αλλά δεν προκαλεί καμία έκπληξη. Η παρανομοποίηση των μεταναστών εργατών ήταν και παραμένει μια κεντρική στρατηγική του ελληνικού κράτους για να τη βγάζουν καθαρή τα ντόπια αφεντικά στον ενδοκαπιταλιστικό πόλεμο. Και γι' αυτό πρέπει να αφορά και τα παιδιά τους. Γιατί αυτά θα πρέπει να αντικαταστήσουν τους γονείς τους ως ο πάτος της εργατικής τάξης, αυτά θα πρέπει να ζουν και να δουλεύουν με τους ίδιους εξευτελιστικούς όρους. Και τα αφεντικά και το κράτος ξέρουν ότι χωρίς τον τεχνητό διαχωρισμό παράνομων-νόμιμων αυτό δύσκολα γίνεται.

Βέβαια τίποτα δεν εγγυάται στο ελληνικό κράτος ότι αυτή η στρατηγική θα λύνει επ΄άπειρον τα προβλήματά του. Το αντίθετο. Τούτη η γενιά μεγάλωσε εδώ και ξέρει αυτή την κωλοκοινωνία (και τον ρατσισμό της) απ'την καλή και την ανάποδη. Πρόβλημα. Τα πολυεθνικά παρεάκια στις γειτονιές όλο και αυξάνονται. Πρόβλημα. Εκτός από ανασφάλεια και τρέξιμο, παίζει και θυμός· πολύς θυμός. Πρόβλημα. Και η ιστορία έχει δείξει ότι όταν συσσωρεύονται τέτοια "προβλήματα" οι στρατηγικές του κράτους εύκολα γίνονται αποκαΐδια.

CLASSWARDOGZ
metrotools - σαχ
classwardogz@gmail.com
autonomia71.wordpress.com

4/2014